A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2025. július 16.*

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Iceland európai uniós ábrás védjegy – Feltétlen törlési ok – Leíró jelleg – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja)”

A T-106/23. sz. ügyben,

az **Iceland Foods Ltd** (székhelye: Deeside [Egyesült Királyság], képviseli: G. Vos ügyvéd)

felperes,

támogatja:

az **International Trademark Association (INTA)** (székhelye: New York [Egyesült Államok], képviselik: N. Parrotta, M. Perraki és A. Lubberger ügyvédek)

beavatkozó fél,

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

az **Icelandic Trademark Holding ehf** (székhelye: Reykjavik [Izland], képviselik: A. von Mühlendahl és H. Hartwig ügyvédek),

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai: K. Kowalik-Bańczyk elnök, E. Buttigieg és I. Dimitrakopoulos (előadó) bírák,

hivatalvezető: G. Mitrev tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2024. október 16-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetével a felperes Iceland Foods Ltd az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) fellebbezési nagytanácsa által 2022. december 15-én hozott határozat (R 1613/2019-G. sz. ügy) (a továbbiakban: megtámadott határozat) hatályon kívül helyezését kéri.

A jogvita előzményei

2 2018. január 23-án az Icelandic Trademark Holding ehf törlési kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz a felperes által az alábbi ábrás megjelölés vonatkozásában 2013. február 12-én tett védjegybejelentést követően lajstromozott európai uniós védjegy törlése iránt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 29., 30. és 35. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, amelyek ezen osztályok tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 29. osztály: „Hús, baromfi- és vadhús, hús-, gyümölcs- és zöldségkivonatok; tartósított, szárított és főtt gyümölcs és zöldség; gyümölcs- és zöldségkivonatok; húskészítmények; kolbászok; zselék, dzsemek, kompótok, gyümölcskonzervek, tartósított zöldségek; a 29. osztályba tartozó desszertek; tojás, tej; tejtermékek; joghurt; étkezési olajok és zsírok; diófélék és dióféle alapú krémek; savanyúságok, tofu; kenhető krémek; levesek; diópaszták; a 29. osztályba tartozó fagyasztott élelmiszerek; csipszek és (élelmezési) burgonyából készült termékek; készételek és összetevőik; snackek; a fent említett termékek egyike sem teljes egészében vagy nagyrészt halalapú”;

– 30. osztály: „Kávé, tea, kakaó, cukor, rizs, tápióka, szágó, kuszkusz, kávépótlók, kávékivonatok, kávé- és cikóriakeverékek; csokoládé; csokoládéalapú termékek; gabonalisztek és más gabonakészítmények; gabonából és/vagy rizsből és/vagy lisztből készült készítmények; kenyér, keksz, süteménytészta, cukrászsütemények, édességek, jégkrém; méz, melasz; melasz, szirupok; élesztő, sütőpor; só, mustár; ecet, bors, mártások, ketchup, salátaöntetek; fűszerek; gyümölcsalapú ízesítők; jég, természetes vagy mesterséges; jégkrém, fagylalt; fagyasztott édességek; jégkrémek, fagylaltok vagy fagyasztott édességek készítéséhez használt termékek; reggeli gabonapelyhek; pizzák, tészták és tésztaalapú termékek; pudingporok; habok; pudingok; húsos piték; majonéz; hús puhítására szolgáló termékek a háztartási használatra; emberi fogyasztásra szánt méhpempő (nem gyógyászati felhasználás); természetes édesítőszerek; készételek és összetevőik; snackek, amelyek mindegyike a 30. osztályba tartozik; a 30. osztályba tartozó fagyasztott élelmiszerek; zöldfűszerek”;

– 35. osztály: „Kiskereskedelmi szolgáltatások, kiskereskedelmi üzleti szolgáltatások, csomagküldő kereskedelem, elektronikus vagy online kiskereskedelmi szolgáltatások, szupermarketek és hipermarketek szolgáltatásai az alábbiak értékesítésével kapcsolatban: hús, baromfi- és vadhús, hús-, gyümölcs- és zöldségkivonatok, tartósított, szárított és főtt gyümölcs és zöldség, gyümölcs- és zöldségkivonatok, húskészítmények, kolbászok és virslik, zselék, dzsemek, gyümölcskonzervek, zöldségkonzervek, kompótok, desszertek, tojás, tej, tejtermékek; joghurt; szójababból származó fehérjék élelmezési célra, étkezési olajok és zsírok, diófélék és dióféle alapú krémek, savanyúságok, tofu, kenhető krémek, levesek, diópaszták, fagyasztott élelmiszerek, csipszek és (élelmezési) burgonyából készült termékek, készételek és összetevőik, snack ételek, kávé, tea, kakaó, cukor, rizs, tápióka, szágó, kuszkusz, kávépótlók, kávékivonatok, kávé- és cikóriakeverékek; csokoládé; csokoládéalapú termékek; gabonából és/vagy rizsből és/vagy lisztből készült készítmények; kenyér, piskóta, keksz, süteménytészta, cukrászsütemények, édességek, jégkrém; méz, melasz; melasz, szirupok; élesztő, sütőpor; só, mustár; ecet, bors, mártások, ketchup, salátaöntetek; fűszerek; gyümölcsalapú ízesítők, jég, jégkrém, fagylalt, fagyasztott édességek, jégkrémek, fagylaltok vagy fagyasztott édességek készítéséhez használt termékek, reggeli gabonapelyhek, pizzák, tészták és tésztaalapú termékek, pudingporok, habok; pudingok; húsos piték; majonéz; hús puhítására szolgáló termékek a háztartási használatra; emberi fogyasztásra szánt méhpempő (nem gyógyászati felhasználás); természetes édesítőszerek; reklámszolgáltatások; marketingszolgáltatások és promóciós szolgáltatások; ügyfélszolgálati programok, valamint eladásösztönző és promóciós programok szervezése, működtetése és felügyelete; tájékoztatási, tanácsadási és konzultációs szolgáltatások a fent említett valamennyi területen.”

4 A törlési kérelem alátámasztásaként hivatkozott törlési okok lényegében a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK módosított tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és g) pontjával összefüggésben értelmezett 52. cikke (1) bekezdésének a) pontjában (jelenleg az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.] 59. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és g) pontja) foglalt okok voltak.

5 2019. május 27-én a törlési osztály helyt adott a törlési kérelemnek a fenti 3. pontban említett valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében.

6 2019. július 24-én a felperes fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozata ellen.

7 A fellebbezési nagytanács előtti eljárásban az Icelandic Trademark Holding a törlési osztály előtt előterjesztetteken kívül egy további törlési okra hivatkozott, amely lényegében a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 7. cikke (1) bekezdése f) pontjának (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének f) pontja) együttesen értelmezett rendelkezéseinek alkalmazásán alapul.

8 A megtámadott határozatban a fellebbezési nagytanács elutasította a fellebbezést. Először is lényegében úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy törlése iránti, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének f) pontján alapuló kérelem elfogadhatatlan, mivel azt a fellebbezési szakaszban késedelmesen nyújtották be.

9 Másodszor, a fellebbezési nagytanács egyrészt úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegyet az érintett közönség, azaz az Európai Unió angol nyelvű nagyközönsége úgy észleli, mint amely arra utal, hogy az azzal jelölt áruk és szolgáltatások Izlandról származnak. Hozzátette, hogy ezen észlelést nem változtatják meg a vitatott védjegy ábrás elemei, mivel azok díszítő jellegűek. Ennélfogva úgy ítélte meg, hogy az említett védjegyet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával ellentétesen lajstromozták.

10 Másrészt a fellebbezési nagytanács lényegében emlékeztetett arra, hogy ahhoz, hogy a szóban forgó megjelölés ne legyen európai uniós védjegyként lajstromozható, elegendő, ha a feltétlen kizáró okok egyike fennáll. Mindenesetre, ha az említett védjegyet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján kellene vizsgálni, akkor azt úgy kellene tekinteni, mint amely nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

A felek kérelmei

11 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– utalja vissza az ügyet a törlési osztály elé az eljárás folytatása céljából;

– az EUIPO-t kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére, továbbá az Icelandic Trademark Holdingot kötelezze a törlési osztály és a fellebbezési nagytanács előtti eljárás során felmerült költségek viselésére.

12 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– tárgyalás tartása esetén a felperest kötelezze a költségek viselésére.

13 Az Icelandic Trademark Holding azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

14 Az International Trademark Association (INTA) azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– kötelezze őt a saját költségeinek viselésére.

A jogkérdésről

15 A felperes a keresetlevélben lényegében két jogalapra hivatkozik, amelyeket közül egyfelől az elsőt a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére, a másodikat pedig az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapítja.

Az első, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított jogalapról

16 A fellebbezési nagytanács lényegében úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy az érintett közönség számára leíró jellegű az általa megjelölt áruk és szolgáltatások földrajzi származása vagy jellemzői tekintetében, tekintettel többek között az „Izland” földrajzi névnek és ezen országnak a természettel, az ökológiával, a megújuló energiával, a gazdasági jóléttel, a képzett munkaerővel kapcsolatos, valamint az iparához és a tényleges exportjához kapcsolódó jellemzőinek igen nagyfokú ismertségére. Ezen elemek alapján arra lehet következtetni, hogy az érintett közönség számára Izland olyan ország, amely képes számos különböző típusú áru előállítására és szolgáltatások széles skálájának nyújtására. Így a fellebbezési nagytanács szerint az közönség a szóban forgó árukat és szolgáltatásokat és a vitatott védjegyet oly módon kapcsolja össze, hogy az utóbbit ezen áruk vagy szolgáltatások földrajzi származására utaló megjelölésnek vagy azok bizonyos, kifejezetten e földrajzi származáshoz kapcsolódó jellemzői megjelölésének tekinti.

17 A felperes és az INTA arra hivatkozik, hogy a fellebbezési nagytanács megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját. Vitatják a fellebbezési nagytanács értékelését, és következésképpen a vitatott védjegynek a valamennyi szóban forgó áru és szolgáltatás tekintetében fennálló leíró jellegére vonatkozó következtetést.

18 Közelebbről a felperes úgy véli, hogy noha nincs olyan uniós szintű jogszabály, amely megtiltaná az országok nevének védjegyként történő lajstromozását, a fellebbezési nagytanács a megtámadott határozatban ténylegesen ilyen tilalmat írt elő. E tekintetben a fellebbezési tanács a felperes szerint olyan nem meghatározó kritériumokra támaszkodott, mint például az „Iceland” földrajzi névnek az érintett közönség általi ismertsége, vagy e hely pontatlan és meg nem erősített, de mindenesetre irreleváns jellemzői. Ráadásul nem vette figyelembe a felperes által benyújtott egyes kutatási eredményeket. Végül a felperes azt rója fel a fellebbezési nagytanácsnak, hogy tévesen állapította meg, hogy a vitatott védjegy ábrás elemei kizárólag a szóelem kiemelésére szolgálnak. Még ha az Iceland szóvédjegyet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegűnek is kellene tekinteni, amit a felperes vitat, a vitatott védjegy piros és sárga háttérrel együttesen alkalmazott megkülönböztető tipográfiájának ábrás elemei ezzel szemben kizárják, hogy a védjegyet leíró jellegűnek lehessen tekinteni.

19 Az EUIPO és az Icelandic Trademark Holding vitatja a felperes és az INTA érveit.

20 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az európai uniós védjegyet az EUIPO-hoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha e védjegyet az említett rendelet 7. cikke rendelkezéseinek megsértésével lajstromozták.

21 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban az olyan megjelölés, amely kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak. Ugyanezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése) alapján a 207/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdését akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak az Unió egy részében áll fenn.

22 E jelek vagy adatok nem képesek betölteni a védjegy alapvető funkcióját, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi származásának azonosítását (2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 30. pont; 2002. február 27-i Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ítélet, T-34/00, EU:T:2002:41, 37. pont).

23 Valamely megjelölésre akkor vonatkozik a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt tilalom, ha olyan kellően közvetlen és konkrét kapcsolatban van a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal, amely alapján az érintett közönség azonnal és további gondolkodás nélkül a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások, illetve egyik jellemzőjük leírását ismerheti fel (lásd: 2005. január 12-i Deutsche Post EURO EXPRESS kontra OHIM [EUROPREMIUM] ítélet, T-334/03, EU:T:2005:4, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2005. június 22-i Metso Paper Automation kontra OHIM [PAPERLAB] ítélet, T-19/04, EU:T:2005:247, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Ráadásul, noha közömbös, hogy az ilyen jellemző üzleti szempontból véve alapvető fontosságú vagy másodlagos, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett jellemzőnek objektívnek és az áru vagy szolgáltatás jellegéhez szorosan kapcsolódónak, valamint ezen áru vagy szolgáltatás vonatkozásában a lényegéhez tartozónak és állandónak kell lennie (lásd: 2019. május 7-i Fissler kontra EUIPO [vita] ítélet, T-423/18, EU:T:2019:291, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Konkrétabban azon jelek vagy adatok tekintetében, amelyek a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő árukategóriák földrajzi eredetének vagy rendeltetési helyének jelölésére, illetve az ott szereplő szolgáltatási kategóriák nyújtása helyének jelölésére szolgálhatnak, különösen a földrajzi nevek esetében, ezek rendelkezésre állásának fenntartása közérdek, többek között azért, mivel nem csupán esetlegesen tájékoztathatnak az érintett áru- vagy szolgáltatási kategóriák minőségéről és egyéb jellemzőiről, de különbözőképpen befolyásolhatják is a fogyasztók preferenciáit, például azáltal, hogy az árukat vagy a szolgáltatásokat olyan helyhez kapcsolják, amely pozitív érzéseket kelthet (2018. szeptember 6-i Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise kontra EUIPO ítélet, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 37. pont; lásd még analógia útján: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 26. pont).

26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy nem részesülhetnek védjegyoltalomban azok a földrajzi nevek, amelyek olyan, meghatározott földrajzi helyeket jelölnek, amelyek az érintett áru- vagy szolgáltatási kategória tekintetében már jóhírnévnek vagy ismertségnek örvendenek, és amelyeket ezért az érintett fogyasztói körök kapcsolatba hozhatnak ezzel az áru- vagy szolgáltatási kategóriával, másrészt a vállalkozások által használható földrajzi nevek, amelyeket ezek számára ugyancsak rendelkezésre kell bocsátani az érintett áru- vagy szolgáltatási kategória földrajzi eredetjelzőiként (lásd analógia útján: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 29., 30. és 37. pont).

27 Következésképpen valamely megjelölés lajstromozása a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján csak akkor tagadható meg, ha az a földrajzi név, amelynek védjegyként történő lajstromozását kérik, olyan helyet jelöl, amely a védjegybejelentés időpontjában az érintett fogyasztók körében valamiféle kapcsolatot mutat az érintett áru- vagy szolgáltatási kategóriával, vagy alappal vélelmezhető, hogy a jövőben ilyen kapcsolat jöhet létre (2018. szeptember 6-i Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise kontra EUIPO ítélet, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 38. pont; lásd még analógia útján: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 31. pont).

28 Márpedig, még ha az érintett közönség ismer is valamely földrajzi helyet, ebből nem következik automatikusan, hogy a megjelölés a kereskedelemben földrajzi eredetmegjelölésként szolgálhat. Annak vizsgálatához, hogy lajstromozást kizáró, szóban forgó ok alkalmazásának feltételei teljesülnek-e, minden vonatkozó körülményt tekintetbe kell venni, mint amilyen a megjelölt áruk vagy szolgáltatások jellege, a szóban forgó földrajzi hely kisebb vagy nagyobb mértékű jóhírneve, különösen a szóban forgó gazdasági ágazatban, valamint annak kisebb vagy nagyobb mértékű ismerete, az érintett tevékenységi kör megszokott volta, és az, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások földrajzi eredete milyen mértékben lehet releváns az érintett vásárlók körében az érintett áruk vagy szolgáltatások minőségének vagy más jellemzőinek értékelése során (lásd ebben az értelemben: 2005. október 25-i Peek & Cloppenburg kontra OHIM [Cloppenburg] ítélet, T-379/03, EU:T:2005:373, 49. pont).

29 Egyébiránt a valamely feltétlen kizáró okon alapuló törlési eljárás keretében, mivel a lajstromozott európai uniós védjegyet érvényesnek kell tekinteni, a törlést kezdeményező félnek kell bemutatnia az OHIM előtt azon konkrét tényeket, amelyek ezen érvényességet kétségbe vonják (2013. szeptember 13-i Fürstlich Castell'sches Domänenamt kontra OHIM – Castel Frères [CASTEL] ítélet, T-320/10, EU:T:2013:424, 28. pont).

30 A jelen ügyben először is meg kell jegyezni, hogy a felperes nem vitatja az érintett közönségnek a fellebbezési nagytanács által a megtámadott határozat 89–93. pontjában elfogadott meghatározását, amely szerint e közönség a vitatott védjegy 2013. február 12-i bejelentésének időpontjában az Unió angolul beszélő nagyközönségéből állt, amely Ciprus, Finnország, Írország, Málta, Hollandia, a skandináv országok – ideértve Dániát is – és az Egyesült Királyság területén található.

31 Másodszor, a megtámadott határozatban a fellebbezési nagytanács lényegében úgy ítélte meg, hogy az „Iceland" szót az érintett közönség jelentős része többek között az Európai Gazdasági Térséghez (EGT) tartozó ország neveként ismeri.

32 E tekintetben egyrészt meg kell jegyezni, hogy a vitatott védjegy földrajzi szempontból egy olyan Európában található ország nevét jelöli, amely viszonylag ritkán lakott, továbbá amely az Unió és az EGT bizonyos tagállamainál nagyobb területtel rendelkezik.

33 Másrészt meg kell állapítani, hogy a felperes által előadottakkal ellentétben a fellebbezési nagytanács Izland ismeretét nem tekintette meghatározó kritériumnak az említett védjegy leíró jellegének értékelése során. A fellebbezési tanács ugyanis a megtámadott határozat 121. pontjában egyértelműen rámutatott, hogy ugyanezen védjegy leíró jellegének értékelése más releváns tényezők, például az e földrajzi név által jelölt hely jellemzői ismeretének, valamint az áru- és szolgáltatáskategóriák és a vitatott védjegy közötti kapcsolatnak a figyelembevételét is szükségessé teszi.

34 Harmadszor, a megtámadott határozatban a fellebbezési nagytanács Izland olyan különböző jellemzőit vette figyelembe, amelyek szerinte lehetővé teszik annak megállapítását, hogy Izland olyan ország, amely képes számos különböző árutípus előállítására és szolgáltatások széles skálájának nyújtására.

35 E tekintetben egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a felperes vitatja azon tény közismertségét, hogy Izland a világ egyik leginkább környezetbarát országa, a fellebbezési nagytanácsnak az Izland és az uniós tagállamok közötti jelentős kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozó értékelését, valamint az izlandi idegenforgalmi ágazat „fellendülőben lévőnek" való minősítését. A

fellebbezési nagytanács tévesen állapította meg, hogy az Izlandról származó áruk exportjának leggyakoribb rendeltetési helye Dánia, nem pedig Hollandia, és ténybeli tévedést követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy Izland az áruk és szolgáltatások észszerűen széles skáláját kínálja.

36 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjeszt elő semmilyen konkrét érvet vagy bizonyítékot a fellebbezési nagytanács megállapításai valóságtartalmának megkérdőjelezése érdekében. Így meg kell állapítani, hogy ezen Izlandra jellemzők értékelését a felperes általános és nem részletezett érvelése nem kérdőjelezheti meg. Ezenkívül, először is azon bizonyítékok elemzése, amelyekre a fellebbezési nagytanács a megtámadott határozatban támaszkodott, lehetővé teszi annak megerősítését, hogy azok a jogilag megkövetelt módon bizonyítják először is azt, hogy Izland környezettudatos ország, ami ráadásul hozzájárult ahhoz, hogy kedvelt idegenforgalmi célpont legyen (lásd a megtámadott határozat 108., 109., 125., 126. és 146. pontját, amelyek a *Collins Dictionary* és az *Encyclopedia Britannica* egybehangzó adataira, valamint különösen az Íslandstofa [Promote Iceland] által 2015-ben Dániában, Franciaországban, Németországban és az Egyesült Királyságban végzett, Izland turisták általi észlelésére vonatkozó felmérésre, továbbá a Tourism in Iceland in Figures, May 2016 [Izlandi turizmus diagrammokon, 2016. május] című dokumentumból kitűnő adatokra vonatkoznak). Másodszor, az említett bizonyítékokból kitűnik, hogy Izland áruk és szolgáltatások széles skáláját kínálta, és azokkal kapcsolatban jelentős kereskedelmi kapcsolatokat tartott fenn az EGT országaival (lásd különösen a megtámadott határozat 127. pontját, amely Izland 2015. évi statisztikai évkönyvére, valamint az Izlandi Statisztikai Hivatal külkereskedelmi részlege elnökének az Izlandról az Unióba irányuló, 1999 és 2014 közötti időszakban végzett exportra vonatkozó, 2016. január 27-i nyilatkozatára utal). Egyébiránt az említett bizonyítékok azt támasztják alá, hogy e kereskedelmi kapcsolatok a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem 2013. február 12-i benyújtásának időpontját követően stabilak maradtak, sőt enyhén erősödtek.

37 Másrészt, ami a felperes és az INTA arra vonatkozó kifogásait illeti, hogy Izlandnak a megtámadott határozatban figyelembe vett jellemzői relevánsak-e az ezen ország és a vitatott védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások közötti kapcsolat értékelése céljából, a fenti 26. és 27. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a védjegyek akkor rendelkeznek leíró jelleggel, ha olyan meghatározott földrajzi helyeket jelölnek, amelyeket az érintett áru- és szolgáltatáskategória tekintetében már elismertnek vagy ismertnek tekintenek, de azokat is, amelyek esetében észszerűen feltételezhető, hogy a jövőben a vállalkozások azokat az érintett áru- vagy szolgáltatáskategória földrajzi származására utaló jelzésként fogják használni.

38 A fentiekből az következik, hogy a felperes tévesen állítja, hogy a jelen ügyben értékelni kellett azt a „jóhírnevet”, amelyet Izland az érintett vásárlóközönség körében élvez, vagy amellyel a jövőben rendelkezhet a vitatott védjeggyel jelölt árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban. Amint ugyanis a fenti 28. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatból kitűnik, a 2013. február 12-én fennálló, valamint a jövőre vetített körülmények összességét kell figyelembe venni, mivel azok nem korlátozódnak kizárólag a jóhírnév kérdésére. Ezenkívül Izlandnak a fellebbezési nagytanács által figyelembe vett különböző jellemzői fontosak annak meghatározása szempontjából, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások földrajzi származása mennyiben lehet releváns az érintett fogyasztói kör szempontjából a releváns áruk vagy szolgáltatások minőségének vagy egyéb jellemzőinek értékelése szempontjából.

39 Ugyanezen okokból a felperes megalapozatlanul rója fel a fellebbezési nagytanácsnak, hogy figyelembe vette a gazdasági jólétet, a bruttó hazai termék (GDP) értékelését is beleértve, a szakképzett munkaerőt vagy a különböző iparágak jelenlétét, mivel e kritériumok lehetővé tették annak meghatározását, hogy Izland a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében a földrajzi

eredet helyeként ismertté válhatott-e vagy jóhírnevet szerezhetett-e. A megtámadott határozatnak, különösen annak 146., 147. és 176. pontjának átfogó olvasatából kitűnik, hogy a fellebbezési nagytanács elismerte az izlandi gazdaság relevanciáját (mind a mennyiségi szempontokra, így a GDP-re, mind pedig a minőségi szempontokra tekintettel) az ezen ország azon képességére vonatkozó következtetésének alátámasztása érdekében, hogy áruk és szolgáltatások széles skáláját gyártja és nyújtja, valamint hogy a vitatott védjegy leíró jellegű az érintett közönség észlelése szempontjából. E tekintetben azt is meg kell jegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a GDP jelentőséggel bír a lajstromoztatni kért megjelöléssel jelölt földrajzi hely jellemzőinek meghatározása, és ebből következően az említett megjelöléssel érintett áruk és szolgáltatások, valamint az azzal jelölt földrajzi név közötti kapcsolat értékelése során (lásd ebben az értelemben: 2022. február 23-i Govern d'Andorra kontra EUIPO [Andorra] ítélet, T-806/19, nem tették közzé, EU:T:2022:87, 65. pont). A jelen ügyben ráadásul a megtámadott határozat 118., 127. és 144. pontjából kitűnik, hogy a fellebbezési nagytanács a gazdasági mutatókat összességükben vette figyelembe, az Izlandról származó kivitelre és behozatalra vonatkozó statisztikai adatokkal együtt.

40 A fentiekre tekintettel el kell végezni az arra a kérdésre vonatkozó konkrét vizsgálatot, hogy a vitatott védjegy az érintett fogyasztói kör szempontjából a védjegybejelentés időpontjában olyan helyet jelölt-e, amely az érintett áru- és szolgáltatáskategóriákkal kapcsolatban áll, vagy észszerűen feltételezhető volt, hogy a jövőben ilyen kapcsolat állapítható meg.

A vitatott védjeggyel jelölt, 29. és 30. osztályba tartozó árukról

41 Először is a fellebbezési nagytanács úgy ítélte meg, hogy a lényegében az élelmiszerek és mezőgazdasági termékek földrajzi eredetének megjelölése nemcsak a kereskedelemben bevett gyakorlatnak minősül, hanem bizonyos termékek tekintetében a fogyasztók egészsége magas szintű védelmének biztosítására és a tájékoztatáshoz való joguk garantálására irányuló kötelezettségnek is. Így azok a fogyasztók, akik valamely országnak az ezen árukon szereplő nevével találkoznak, nagyobb valószínűséggel érzékelik azt származási helyként és leíró értelemben, még akkor is, ha a szóban forgó ország nem élvez jóhírnevet, vagy nem ismert egy adott termék tekintetében.

42 Másodszor, a fellebbezési nagytanács úgy ítélte meg, hogy noha Izland elsősorban halakkal, tengeri gyümölcsökkel, húsokkal és tejtermékekkel hozható kapcsolatba, más élelmiszereket, például gyümölcsöket, zöldségeket és zöldfűszereket is termel. Egyébiránt a geotermikus energiával fűtött üvegházak észszerűen viszonylag változatos élelmiszer-termelési kapacitást tesznek lehetővé. Tekintettel arra, hogy Európában szokásosan baromfit tenyésztenek, tojást és gabonaféléket állítanak elő, csomagolnak és forgalmaznak, a fogyasztók azt gondolják, hogy ezek az áruk Izlandról is származhatnak. Ugyanez a helyzet az étkezési zsírok és olajok, és különösen a hűvösebb éghajlaton termeszthető repcéből készült olaj esetében is.

43 Harmadszor, a fellebbezési nagytanács úgy határozott, hogy bár a 30. osztályba tartozó bizonyos árukat – például a kakaót, a kávét, a teát, a rizst, a ságót és a tápiókát – természetüknél fogva nem állítanak elő Izlandon, azok ott feldolgozhatók és a helyi ízléshez igazíthatók.

44 A felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési nagytanács a 29. és 30. osztályba tartozó áruk és a szóban forgó földrajzi név közötti kapcsolat értékelése során tévesen összpontosított arra a tényre, hogy Izland bizonyos mennyiségben termel élelmiszereket, jóllehet azok az ezen ország által exportált termékeknek csak elhanyagolható részét teszik ki. Ráadásul egyes „egzotikus" áruk esetében a fellebbezési nagytanács megállapításai tisztán elméleti jellegűek és irrelevánsak.

Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy a származási országnak a terméken való feltüntetésére vonatkozó jogi kötelezettség nem befolyásolja ezen ország nevének védjegyként történő használatát.

45 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a vitatott védjeggyel jelölt, 29. és 30. osztályba tartozó áruk magukban foglalják az élelmiszer-ágazathoz tartozó növényi és állati eredetű élelmiszereket, valamint emberi fogyasztásra szánt folyadékokat.

46 Az ítélkezési gyakorlat szerint az agrár-élelmiszeripari termékekre vonatkozó szokásos gyakorlatnak megfelel, hogy azokat olyan földrajzi kifejezéssel jelöljék meg, amely így jelzi vagy jelezheti azok földrajzi származását (lásd ebben az értelemben: 2003. október 15-i Nordmilch kontra OHIM [OLDENBURGER] ítélet, T-295/01, EU:T:2003:267, 42–45. pont). A szóban forgó áruk földrajzi származása az érintett közönség szempontjából különösen relevánsnak tekinthető az érintett áruk minőségének vagy egyéb jellemzőinek értékelése szempontjából, az általános egészségügyi, gazdasági, környezetvédelmi, szociális vagy etikai megfontolásokra is tekintettel.

47 Másodszor meg kell állapítani, hogy – amint az az EUIPO előtti közigazgatási eljárás irataiból kitűnik – Izland különböző típusú agrár-élelmiszeripari termékeket állít elő és exportál, többek között halakat és halalapú termékeket, különböző húsfajtákat, tejtermékeket, gyümölcsöket és zöldségeket. Közelebbről, az ügy irataiból kitűnik, hogy Izland ezeket az árukat 1999 és 2014 között, vagyis a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának időpontját megelőző és azt követő időszakban állította elő és exportálta (lásd különösen a megtámadott határozat 127. pontját, amely Izland 2015. évi statisztikai évkönyvére, valamint az Izlandi Statisztikai Hivatal külkereskedelmi részlege elnökének az Izlandról az Unióba irányuló, 1999 és 2014 közötti időszakban végzett exportra vonatkozó, 2016. január 27-i nyilatkozatára utal).

48 Ráadásul a fellebbezési nagytanács helyesen állította a megtámadott határozat 154. pontjában (lásd a fenti 42. pontot) a szóban forgó egyéb áruk némelyikét, például a baromfit és a tojást illetően, hogy azok Európa-szerte, tehát ennek folytán Izlandon is tenyészthetők és előállíthatók. Hasonlóképpen étkezési zsírokat és olajokat, különösen repceolajat akár hidegebb éghajlaton, például Izlandon is elő lehet állítani. Így összességében a vitatott védjeggyel jelölt, a 29. és 30. osztályba tartozó ezen áruk Izlandon is előállíthatók, csomagolhatók és forgalmazhatók, valamint exportálhatók az EGT országaiba.

49 Ebből következik, hogy Izland a vitatott védjegy bejelentésének időpontjában a vitatott védjeggyel jelölt, 29. és 30. osztályba tartozó áruk széles skáláját állította elő, ezeket az árukat exportálta, és más árukat is előállíthatott. Tekintettel Izlandnak az említett áruk előállítására és exportálására vonatkozó tényleges vagy potenciális kapacitására, meg kell állapítani, hogy amennyiben a 29. és 30. osztályba tartozó áruk egyikét a vitatott védjeggyel forgalmazzák, az úgy érzékelhető, mint amely ebből az országból származik. E tekintetben, a felperes állításával ellentétben nem róható fel a fellebbezési nagytanácsnak, hogy nem vette figyelembe az ahhoz kapcsolódó körülményt, hogy az Izland által exportált élelmiszerek az exportjának állítólagosan „elhanyagolható” részét képviselik. Még ha feltételezzük is, hogy az élelmiszerek Izland általi jelenlegi exportja általában véve nem képezi az exportjának viszonylag jelentős részét, ez az állítás nem teszi lehetővé a védjegy és a 29. és 30. osztályba tartozó áruk közötti, leíró jelleget megalapozó kapcsolat megkérdőjelezését, mivel nem veszi figyelembe a vitatott védjegy és az érintett áruk között a jövőre nézve észszerűen megállapítható kapcsolatra vonatkozó elképzelést.

50 Ezenkívül, amennyiben a felperes a vitatott védjegy és a fókahús közötti kapcsolat fennállásának vitatására irányuló érveket terjeszt elő, meg kell állapítani, hogy a felperes nem kérdőjelezi meg azt a tényt, hogy más típusú húsokat, például marha-, juh- és sertéshúst Izlandon állítanak elő, és a közigazgatási eljárás során előterjesztett bizonyítékok szerint azokat Izland exportálja. Így érvelése nem kérdőjelezheti meg a vitatott védjegy leíró jellegét a 29. osztályba tartozó „hús” tágabb kategóriáját illetően.

51 A 30. osztályba tartozó kakaót, kávét és teát illetően kétségtelenül igaz – amint azt a felperes állítja –, hogy ezeket az árukat jellegüknél fogva nem Izlandon termesztik, és ennek a jövőben is csekély a valószínűsége. Mindazonáltal a fellebbezési nagytanács a megtámadott határozat 152. és 155. pontjában helyesen hivatkozott arra, hogy azok ott feldolgozhatók, és a helyi ízléshez igazíthatók. A fellebbezési nagytanács által hivatkozott, az Unióban kiskereskedelmi értékesítésre kínált azon teafajták példája, amelyek Írországból, Angliából vagy Skóciából származnak, jóllehet e terméket a fenti országokban nem termesztik, szintén releváns szemléltető példának számít. Ugyanezek a megfontolások alkalmazandók a szóban forgó osztályokba tartozó más árukra is, mint például a cukorra, a csokoládéra és a csokoládéalapú termékekre, illetve az azon különböző gyümölcsökből készült készítményekre, amelyek Izlandon termeszthetők, száríthatók, konzerválhatók vagy más módon feldolgozhatók, különösen az áfonyából, vadszederből vagy ribiszkéből készült termékek esetében (lásd: a megtámadott határozat 152. pontja).

52 Még ha a felperes állításait úgy is kell érteni, hogy azok az olyan termékek, mint a kakaó, a kávé, a tea vagy a fenti 51. pontban említett egyéb áruk feldolgozásának vagy a helyi preferenciákhoz való igazításának izlandi gyakorlatát alátámasztó bizonyítékok hiányára vonatkoznak, meg kell állapítani, hogy az említett lehetőség az érintett vásárlóközönség számára továbbra is észszerűnek tűnhet. Az ilyen típusú termékek ugyanis olyan sajátos marketing tárgyát képezhetik, amely a helyi ízléshez igazított ízértékekkel rendelkező terméket vagy a termékek földrajzi származásához kapcsolódó egyéb különös tulajdonságokat emeli ki.

53 Meg kell jegyezni, hogy ezen áruk, valamint a 29–30. osztályba tartozó egyes más áruk, például a fűszerek, a mártások vagy a só módosítást követően különleges jellemzőkkel rendelkezhetnek Izlandon, tekintettel például azokra a kezelési módszerekre, amelyek lehetővé teszik a sajátos és az érintett közönség által ilyenként érzékelt ízek kiemelését.

54 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a fellebbezési nagytanács helyesen állapította meg, hogy a vitatott védjegy leíró jellegű a 29. és 30. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A vitatott védjeggyel jelölt, 35. osztályba tartozó szolgáltatásokról

55 A vitatott védjeggyel jelölt, 35. osztályba tartozó szolgáltatások egyrészt lényegében az üzletekben és online folytatott kiskereskedelemre vonatkoznak. Másrészt reklám-, marketing- és promóciós szolgáltatásokról, valamint a vállalkozások szervezésével és kereskedelmi tevékenységével kapcsolatos szolgáltatásokról van szó.

56 A fellebbezési nagytanács lényegében úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy használható arra a helyre való utalásként, ahonnan a 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatásokat általában nyújtják. Ezenkívül az érintett közönség e védjegyet az említett szolgáltatások keretében forgalmazott áruk valamely konkrét tulajdonságára való utalásként észlelheti.

57 A felperes lényegében arra hivatkozik, hogy kevéssé valószínű, hogy a 35. osztályba tartozó szolgáltatások Izlandról származzanak, figyelembe véve alacsony népsűrűségét és nagyrészt lakatlan területét, amelyek nem teszik lehetővé egy élelmiszer-áruházlánc fenntartását. Egyébiránt a felperes hangsúlyozza, hogy Izland nem „exportál” semmilyen kiskereskedelmi szolgáltatást.

58 Elöljáróban, bár ezt a kérdést a felek nem vitatják, meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat 160. pontjában a fellebbezési nagytanács emlékeztetett arra, hogy az érintett szolgáltatások „elsősorban kiskereskedelmi szolgáltatások”. Az említett határozat 161. pontjában ugyanezen tanács elemezte az e szolgáltatások és a szóban forgó földrajzi név közötti kapcsolatot, kifejezetten utalva a „kiskereskedelmi értékesítési helyekre”. Mindazonáltal ugyanezen határozat 162–164. pontjában az említett kapcsolat elemzése során a fellebbezési tanács elvonatkoztatott a kifejezetten említett szolgáltatásoktól, amikor „a vitatott védjeggyel jelölt szolgáltatási kategóriákra” (162. pont), „az [említett] szolgáltatásokra” vagy „e szolgáltatásokra” (163. pont), „a vitatott védjeggyel jelölt szolgáltatásokra” és az „érintett szolgáltatásokra” (164. pont) hivatkozott, azzal, hogy a megtámadott határozat e pontjai ezenkívül a 2016. július 20-i Internet Consulting kontra EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL) ítéletre (T-11/15, EU:T:2016:422) hivatkoznak, amely lényegében ügyviteli és üzletvezetési szolgáltatásokat érintett.

59 Így, még ha a fellebbezési nagytanács az érvelésében nem is hivatkozott kifejezetten valamely vállalkozás reklám-, marketing- és promóciós szolgáltatásaira, valamint szervezési és kereskedelmi szolgáltatásaira, a megtámadott határozat 162–164. pontjában kifejtett indokok átfogó értelmezéséből az következik, hogy azokat úgy kell érteni, mint amelyek a vitatott védjeggyel jelölt valamennyi szolgáltatásra, és nem csupán a kiskereskedelemmel kapcsolatos szolgáltatásokra vonatkoznak. A szolgáltatások sajátos tulajdonságaival kapcsolatos megfontolások ugyanis, amelyeket az „Izland” földrajzi név írhat le, amennyiben „például az e sajátos politikai, közigazgatási és nyelvi környezet által jellemzett régióban működő vállalkozások sajátos igényeihez igazodnak”, főszabály szerint lényegében csak a reklám-, marketing- és promóciós szolgáltatásokra, valamint a vállalkozások szervezésével és kereskedelmi tevékenységével kapcsolatos szolgáltatásokra alkalmazandók, annál is inkább, mivel ez az állítás azon szakmai közönségre utal, amelynek e szolgáltatásokat szánják.

60 Mindenesetre, mivel a felperes és az INTA a fenti 58. és 59. pontban hivatkozott szolgáltatások és a vitatott védjeggyel jelölt földrajzi név közötti jövőbeli kapcsolat értékelésére vonatkozóan nem adott elő érveket, a Törvényszék jelen elemzése az említett értékelésre összpontosít, lényegében kizárólag kiskereskedelmi szolgáltatásokra, valamint a szóban forgó földrajzi névre tekintettel.

61 Hangsúlyozni kell, hogy a vitatott védjeggyel jelölt kiskereskedelmi szolgáltatások olyan élelmiszerekre, italokra és háztartási árukra vonatkoznak, amelyeket mind Izlandon állítanak elő. Ráadásul olyan áruk is szóba jöhetnek, mint a halak, a tengeri gyümölcsök vagy más tengeri termékek, amelyek tekintetében a felperes nem vitatja, hogy Izland származási országként ismert.

62 Ami a felperesnek a vitatott védjeggyel jelölt szolgáltatások kivitelének hiányára és Izland e szolgáltatások tekintetében fennálló jóhírnevének hiányára vonatkozó érveit illeti, valamint az arra alapított érveket, hogy az izlandi lakosság nagysága kizárja ezen ország azon képességét, hogy élelmiszer-áruházláncot tartson fenn, azoknak a fenti 37. és 38. pontban kifejtettekkel azonos okok miatt nem lehet helyt adni anélkül, hogy a szóban forgó földrajzi hely demográfiai jelentősége szerinti különbségtétel egyébként releváns lenne. Észszerű ugyanis úgy tekinteni, hogy amikor a szóban forgó szolgáltatásokat a vitatott védjeggyel látják el, azok úgy észlelhetők, mint amelyeket az ebben az országban található üzletekben nyújtanak.

63 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési nagytanács helyesen állapította meg, hogy a vitatott védjegy leíró jellegű a 35. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében.

A felperes és az INTA egyes átfogó jellegű állításairól

64 A felperes és az INTA egyetlen más érve sem alkalmas arra, hogy megcáfolja a fellebbezési nagytanácsnak a vitatott védjegy azon áruk és szolgáltatások tekintetében fennálló leíró jellegére vonatkozó következtetését, amelyekre e védjegy vonatkozik.

65 Először is a felperes és az INTA arra hivatkozik, hogy a fellebbezési nagytanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor lényegében azt állapította meg, hogy az országnevek lajstromozása szükségszerűen a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) és f) pontjában foglalt feltétlen kizáró okba ütközik, függetlenül az érintett áruktól és szolgáltatásoktól.

66 Meg kell azonban állapítani, hogy ez az állítás a megtámadott határozat téves értelmezéséből következik. Ugyanis, amint az ugyanezen határozat, különösen a 94–214. pontjának átfogó értelmezéséből következik, a fellebbezési nagytanács részletesen elemezte a vitatott védjegy leíró jellegét a szóban forgó áruk és szolgáltatások összessége tekintetében.

67 Másodszor meg kell állapítani, hogy a felperes állításával ellentétben sem a vitatott védjegy tipográfiája, sem annak színe nem kelt szokatlan vagy feltűnő hatást. Az említett védjegy szóelemét ugyanis szabványos fehér betűtípussal ábrázolják, egyéb tipográfiai sajátosság nélkül. Bár igaz, hogy e szóelem négyszögletes, piros, narancssárga és sárga színű háttéren helyezkedik el, amelynek sárgás és narancssárgás része enyhén elmosódott benyomást kelt, a színes, különösen a narancssárga és sárga színű háttér lényegében gyakori a reklámban vagy a csomagolásokon, így a fogyasztó azt díszítőelemnek tekinti.

68 E körülményekre tekintettel a fellebbezési nagytanács helyesen állapította meg, hogy a vitatott védjegy ábrás elemei kizárólag az említett védjegy szóelemének kiemelésére szolgálnak, és egyáltalán nem módosítják az utóbbi elem által közvetített leíró tartalmat.

69 Harmadszor, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a 207/2009 rendelet 12. cikkének b) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 14. cikkének b) pontja) lehetővé teszi az „Iceland” név használatának az izlandi jogalanyok számára történő biztosítását, meg kell állapítani, hogy „Az [európai uniós] védjegyoltalom korlátai” című, fent említett rendelkezés szövege a következő:

„[Az európai uniós] védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el mást attól, hogy

[…]

b) az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére, rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó jelzést;

[…]

gazdasági tevékenysége körében – az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban – használja.”

70 A fenti 69. pontban említett rendelkezés célja többek között az olyan problémák megoldása, amelyek akkor merülnek fel, ha egy részben vagy egészben valamely földrajzi névből álló összetett védjegyet lajstromoznak, és az nem biztosítja a harmadik felek részére az ilyen név védjegyként

történő használatát, csupán azt, hogy azokat leíró jelleggel használhassák, nevezetesen földrajzi származásra utaló jelzésként, azzal a feltétellel, hogy e használat az adott ágazatban vagy üzletágban megfelel a tisztességes használat követelményeinek (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 26. és 28. pont).

71 A fellebbező felvetésével ellentétben az a körülmény, hogy a 207/2009 rendelet 12. cikkének b) pontja biztosítja, hogy az összes gazdasági szereplő szabadon használhassa az áruk és a szolgáltatások jellemzőire vonatkozó megjelöléseket, nem teszi lehetővé az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja mögött meghúzódó közérdek védelmének biztosítását. Éppen ellenkezőleg, az említett körülmény nyilvánvalóvá teszi az ahhoz fűződő érdeket, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt, egyébiránt feltétlen törlési okot ténylegesen alkalmazzák minden olyan megjelölésre, amely a védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét jelölheti (lásd ebben az értelemben: 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennélfogva a felperes állítását mint megalapozatlant el kell utasítani.

72 Negyedszer és utoljára, úgy tűnik, hogy a felperes azt rója fel a fellebbezési nagytanácsnak, hogy mint elfogadhatatlant elutasította a 2019. augusztus 2-án készített felmérést, amely figyelembe vette a 2019 júniusában folytatott telefonbeszélgetéseket.

73 Mindazonáltal többek között a megtámadott határozat 137., 138., 157. és 196. pontjának együttes értelmezése alapján meg kell állapítani, hogy a fellebbezési nagytanács nem a 2019. augusztus 2-i vizsgálat elfogadhatóságának kérdését, hanem az utóbbi bizonyító erejének kérdését elemezte.

74 Egyébiránt, még ha feltételezzük is, hogy a felperes vitatni kívánja e felmérés bizonyító erejének értékelését, elegendő megjegyezni, hogy semmilyen konkrét következtetést nem von le az említett felmérésből a vitatott védjegy leíró jellegének értékelésére vonatkozóan. Mindenesetre, amint azt a fellebbezési nagytanács a megtámadott határozat 157. pontjában helyesen megállapította, pusztán az a tény, hogy a megkérdezett személyektől azt kérdezik, hogy a vitatott védjeggyel való találkozásuk során mely áruk jutnak az eszükbe, nem minősül olyan tökéletes és megfelelő tesztnek, amely lehetővé teszi e védjegy leíró jellegének értékelését, mivel ezt az értékelést mindig az e védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások figyelembevételével kell elvégezni (lásd a fenti 23. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

75 A fentiek összességére tekintettel az első jogalapot el kell utasítani.

A második, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére vonatkozó jogalapról

76 Második jogalapjával a felperes, amelyet az INTA támogat, lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

77 Az EUIPO és az Icelandic Trademark Holding vitatja a felperes és az INTA érveit.

78 Mivel a 207/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy ahhoz, hogy a megjelölés ne legyen európai uniós védjegyként lajstromozható, elegendő, ha az ott felsorolt feltétlen kizáró okok egyike fennáll, és tekintettel a felperes első jogalapjának elutasítására, amely jogalap a fellebbezési nagytanács azon megállapítását érinti, amely szerint a vitatott védjegy e

rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján törölhető az általa megjelölt valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében, nem szükséges megvizsgálni a felperes által hivatkozott második, az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalap megalapozottságát.

79 A fentiek összességére tekintettel a második jogalapot, és ennélfogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

80 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

81 Mivel tárgyalás tartását követően a felperes pervesztes lett, az EUIPO és az Icelandic Trademark Holding kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

82 Az INTA az eljárási szabályzat 138. cikke (3) bekezdésének megfelelően maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az Iceland Foods Ltd-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és az Icelandic Trademark Holding ehf részéről felmerült költségek viselésére.

3) Az International Trademark Association (INTA) maga viseli saját költségeit.

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Dimitrakopoulos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. július 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások